

עיריית גבעתיים
פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 16
מיום רביעי, ח' בחשון תש"פ, 06.11.2019

נוכחים:

מר רן קוניק- ראש העירייה

גב' אור-לי ניב- סגנית ראש עיר וחברת מועצה

מר מושיק גולדשטיין-סגן ראש העירייה וחבר מועצה

מר סיון גולדברג – סגן ראש העירייה וחבר מועצה

גב' טלי ארגמן-סגנית וממלאת מקום ראש העירייה וחברת מועצה

פרופ' יזהר אופלסקה- חבר מועצה

גב' ויזי וולפסון- חברת מועצה

מר אלי הולצמן – חבר מועצה

גב' קארין אינס – חברת מועצה

עו"ד אביעד מנשה – חבר מועצה

עו"ד יעקב שטרן – חבר מועצה

מר אלעד רוזגוביץ – חבר מועצה

מר איתמר אביבי – חבר מועצה

ד"ר ניר קורן – חבר מועצה

ד"ר גלית לנדסהוט – חברת מועצה

מר אורי קרמן- חבר מועצה

עו"ד יורם פומרנץ -מנכ"ל העירייה

עו"ד ורו"ח איילת חיים - עוזרת מנכ"ל

עו"ד רנית בראון – יועצת משפטית

גב' אביבה שבתאי – עוזרת ראש העירייה

רו"ח גבי סוידאן – מבקר העירייה

גב' שולי ברוך בר דוד-רכזת ישיבות המועצה

חסרים:

מר בני רייך-משנה לראש העירייה וחבר מועצה

על סדר היום:

1. אישור המועצה למינוי עו"ד יורם פומרנץ כמ"מ יו"ר ועדת מל"ח.
2. אישור המועצה לשינוי מורשה חתימה בחשבון הורים וחשבון ביה"ס, בבית ספר "שמעון בן צבי".
3. אישור המועצה להארכת מינוי עו"ד איילת נבו ועו"ד טליה חדד כחברות בדירקטוריון תאגיד מי גבעתיים.
4. אישור המועצה להפעלת מערך תחבורה מטרופולני בסופי שבוע בשיתוף עם עיריית תל-אביב, עד לסכום של 300 אש"ח בשנה. כתב ההתחייבות ייחתם בין שתי הרשויות.
5. אישור תב"רים.

1. אישור המועצה למינוי עו"ד יורם פומרנץ כמ"מ יו"ר ועדת מל"ח.

מר רן קוניק: טוב, חברים. קהל יקר, עובדי עירייה, אנחנו רוצים להתחיל. חברי המועצה, ערב טוב לכולם, לאורחים. אנחנו פותחים את ישיבת מועצת העיר מן המניין, ישיבה מס' 16, 6.11.2019. יש לנו חמישה סעיפים. האחרון הוא תב"רים. אנחנו מתחילים. סעיף מס' 1, אישור המועצה למינוי מנכ"ל העירייה, עו"ד יורם פומרנץ, כממלא מקום יו"ר ועדת מל"ח. בעצם מצטרף כממלא מקום שני לצדה של מחזיקת התיק, לצידה של אורלי. דרישה של פיקוד העורף, משמרות. בעת חירום רצוי שיהיו שני ממלאי מקום. מי בעד? יש למישהו מה לומר? בעד, פה אחד אושר.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מינוי עו"ד יורם פומרנץ כמ"מ נוסף ליו"ר ועדת מל"ח אושר,

פה אחד.

2. אישור המועצה לשינוי מורשה חתימה בחשבון הורים וחשבון ביה"ס, בבית ספר

"שמעון בן צבי".

מר רן קוניק: סעיף מס' 2, אישור המועצה לשינוי מורשה החתימה בחשבון הורים וחשבון ביה"ס, בבית ספר "שמעון בן צבי". לפניכם המכתב. עוזבת מורשת החתימה, מנהלת החשבונות הוותיקה אביבה כפרי, אחרי הרבה מאוד שנים, לדעתי מעל 45 שנה בבית הספר.

ובמקומה נכנסת הסגנית, שלומית דובדבני, יחד עם מנהלת בית הספר, אלה ספיר גונן. מי בעד? מישהו נגד? נמנע? פה אחד.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: אושר שינוי מורשה חתימה בחשבון הורים וחשבון ביה"ס

בביה"ס "שמעון בן צבי", פה אחד.

גב' שלומית דובדבני, סגנית מנהלת בית הספר, ת.ז.

22824924, תיכנס כמורשת חתימה במקום גב' אביבה

כפרי, ת.ז. 072410848, ובנוסף לגב' אלה ספיר גונן,

מנהלת בית הספר, ת.ז. 56823719.

3. אישור המועצה להארכת מינוי עו"ד איילת נבו ועו"ד טליה חדד כחברות

בדירקטוריון תאגיד מי גבעתיים.

מר רן קוניק: 3. אנחנו מצביעים על אישור הארכת הכהונה של שתי הדירקטוריות בתאגיד המים. עו"ד איילת נבו ועו"ד טליה חדד. אני מזכיר שבתאגיד המים מותר לעשות שתי כהונות מקסימום, של שלוש שנים כל אחת. שש שנים סך הכל. הן סיימו עכשיו כהונה ראשונה של שלוש שנים. מי בעד? מישהו נגד? תודה. אושר פה אחד.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: אושרה הארכת מינוי עוד איילת נבו ועו"ד טליה חדד כחברות

בדירקטוריון תאגיד מי גבעתיים, פה אחד.

4. אישור המועצה להפעלת מערך תחבורה מטרופוליני בסופי שבוע בשיתוף עם עיריית תל-אביב, עד לסכום של 300 אש"ח בשנה. כתב ההתחייבות יחתם בין שתי הרשויות.

מר רן קוניק: סעיף מס' 4, זה הסעיף המרכזי היום, אישור המועצה להפעלת מערך תחבורה מטרופוליטני בסופי שבוע, בשיתוף עם עיריית תל אביב, עד לסכום של 300 אש"ח בשנה. כפוף כמובן לכתב התחייבות שייחתם לאחר אישור המועצה. אנחנו נסביר, אני מיד אומר כמה מילים. אני מניח שאנשים ירצו להתייחס. אתן הסבר קצר ואז נשמע התייחסויות. ולאחר מכן נצביע. בתב"רים ועדת הכספים אישרה קודם אל התב"רים. יש בעצם ההצבעה על הסכום. פה אנחנו מצביעים על ההצטרפות למיזם. אז כפי שאתם יודעים, מיזם שיזמה עיריית תל אביב. יזמה, מובילה אותו, גם מממנת את רובו. אנחנו מצטרפים יחד עם עוד כרגע שלוש רשויות. חוץ מאיתנו, תל אביב, רמת השרון, קריית אונו. אני מניח שיצטרפו בקרוב גם רמת גן וגם הרצליה.

עו"ד יעקב שטרן: רמת גן לא יצטרפו.

מר רן קוניק: אמרתי שאני מניח.

גב' ויני וולפסון: רמת גן כבר יש.

מר רן קוניק: רמת גן כרגע החליטו, לפחות לפי מה שהצהירו, להמשיך עם המיזם שלהם. אני מניח שיצטרפו. אם לא יצטרפו זה גם בסדר. זו החלטה שלהם. אבל אני יודע שיש סיכוי טוב שיצטרפו. בכל מקרה, זאת הכוונה. כי יש קווים במיזם הזה שתוכננו ומיועדים גם לרמת גן וגם להרצליה. לגבעתיים מיועד קו אחד, שהתוואי שלו מתחיל מאלוף שדה, נוסע לכל אורך המאבק, ויצמן, פונה שמאלה בכצנלסון וממשיך לתל אביב. עובר את כל אזור צפון תל אביב, לאורך כל הים. מגיע בסופו של דבר, בסיום שלו הוא בחולון בוולפסון, בבית חולים וולפסון. צירפו לכם את התכנון? לא צירפו?

דובר: לא צורפו לא מפה.

מר רן קוניק: טוב, תיכף תדבר. יש לך העתקים? אוקיי.

עו"ד יעקב שטרן: ב-ynet ראיתי. טוב שיש ynet.

מר רן קוניק: זה התוואי. מדובר שוב על מיניבוס כרגע. מיניבוס של 20 מקומות, בתדירות של כל חצי שעה. מדובר על ימי שישי בערב, משעה שש עד השעה שתיים. ובשבת מהבוקר עד אחר הצהריים, עד למועד פתיחת או התחלת האוטובוסים הרגילים. עד ליציאת השבת והפעלתם של האוטובוסים הרגילים. זהו בגדול. בהמשך, אם יהיו שאלות, אז אנחנו נתייחס. מי רוצה לפתוח?

עו"ד יעקב שטרן: אני.

מר רן קוניק: יעקב שטרן. תשתמש במיקרופון.

עו"ד יעקב שטרן: ערב טוב. אני רוצה לפתוח בבקשה לא בנושא עצמו, שעליו יש לי גם מה להגיד, אלא בבקשה לדחיית הנושא מסדר היום, ואני אסביר מדוע. אנחנו מכירים את פקודת העיריות, שקובעת את נהלי ההזמנה לישיבות. בפקודת העיריות כתוב בסעיף 14(ב), אני מצטט: 'הזמנה לישיבה שידונו בה בתקציב', וכו' וכו', 'תימסר לחברי המועצה עשרה ימים לפחות לפני יום הישיבה'. אנחנו קיבלנו את ההזמנה לישיבה ביום שני, בשעה 4:38. שם נאמר אישור מטרופוליני, אישור התוכנית, אישור התקציב, אני מחפש כרגע את הסעיף הרשמי בסדר יום. לא דובר שם למעשה שהאישור היום כולל גם את אישור ועדת כספים.

כלומר אישור, בין אם זה סעיף תקציבי קיים ובין אם זה העברה מסעיף תקציבי אחר. אי אפשר לפרש את החוק, לדעתי, אלא שהחוק מדבר גם על מקרה שלנו. יתרה מכך, מדוע החוק מגדיר עשרה ימים מראש? דבר מאוד פשוט. כדי שחברי מועצה, כמו שמקובל וקורה בדרך כלל, יקבלו חומרים, יראו על מה מדובר, יבינו, יתייעצו, יקיימו דיון, יקיימו שיח. כאן קיבלנו עכשיו, תוך כדי הישיבה, את מפת ynet. אני שואל אתכם, זה רציני? זה נראה לכם הגיוני? חברי הוועדה קיבלנו יותר מידעים במייל. אז למה אי אפשר לשלוח לנו את החומרים מראש?

אי לכך אני חושב שהן מלשון החוק, והן מהשכל הישר, יש הגיון לבקשה שלי, שנעלה את הדיון הזה, אם יבוקש כך, בישיבה הבאה ולא היום. תודה רבה.

מר רן קוניק: אז נבקש מהיועצת המשפטית לענות נקודתית לנושא העשרה ימים. כפי שהסברתי לך גם בתשובה בכתב לפנייתך.

עו"ד רנית בראון: סעיף 14(ב) מדבר על דיון בתקציב. לא בסעיף מסעיף התקציב. תקציב, תשלומי חובה או חוק עזר. ומאחר ולא מדובר פה בדיון בתקציב, אין צורך בהודעה של עשרה ימים מראש.

עו"ד יעקב שטרן: אני חוזר שוב. אנחנו בדקנו את זה עם רשויות אחרות, ושם נאמר לנו בצורה אחרת. אני מציע, בגלל שמדובר פה על נושא שהוא חשוב, אני מבין, לעירייה. נדבר על החשיבות שלו, כן או לא. לבחון את מה שאני מציע. כי יכול מאוד להיות שעצם הדיון פה הוא לא תקף.

מר רן קוניק: יעקב, יש למועצת העיר יועצת משפטית חדשה. והרגע קיבלת תשובה מבחינה חוקית. חשיבות הדיון אין ויכוח. אתה מדבר על דחייה מתוקף זה שזה לא הוגש, שזה כאילו אישור תקציבי. הסבירה היועצת המשפטית מדוע אתה טועה, ולכן אנחנו לא דוחים את הדיון. ואנחנו נשמח לשמוע מה יש לך לומר לעצם העניין.

עו"ד יעקב שטרן: אני רק אוסיף משפט, ופה אני אסיים לגבי הפרוצדורה. שאני גם הוספתי שאני חושב שכל חברי המועצה, אני מקווה, יסכימו איתי. שעצם קיום דיון ללא קבלת חומרים מסודרים ענייניים, זה דבר שהוא לא תקין. זה הכל.

מר רן קוניק: אתה רוצה אבל להתייחס גם, בלי קשר?

עו"ד יעקב שטרן: כן. יש אולי עוד חברי מועצה שרוצים.

מר רן קוניק: שאלתי מי רוצה לפתוח. אתה לא רוצה לפתוח? טוב. אז אני אענה רק

לנושא הזה. הדיון פה הוא דיון חשוב. אני מניח שלכל אחד יהיה מה לומר וכל אחד יקבל את הזמן. אבל אין פה איזה חומרים מיוחדים שצריך לקרוא לפני. ואין פה איזשהו שוני מבחינת החומרים או הבדל מבחינת הרבה נושאים אחרים שנשלחים לפי המועד. מדובר פה על הצטרפות למיזם. החומרים פה הם מאוד פשוטים. הם למעשה דף אחד של תוואי,

עו"ד יעקב שטרן: וכתב ההתחייבות?

מר רן קוניק: כן, אבל עוד פעם. זה דברים, באמת אני אומר, זאת לא סיבה, זה לא טיעון שצריך ללמוד פה איזשהו חומר. בטח לא כמו תקציב. ולכן זה לא העניין. אז יעקב, אני מניח, בהמשך ירצה להתייחס. אתה רוצה לפתוח, סיוון? קדימה.

מר סיון גולדברג: שוב, זה לא יותר מדי מסובך, כמו שהצגת. אני חושב היוזמה הזאת מגיעה בזמן נכון. חשובה סופר רלוונטית, בטח לעיר גבעתיים ולציבור שגר כאן. היא תיתן מענה לסטודנטים, לחיילים, לצעירים, למבוגרים, לקשישים, להגיע לבתי חולים, להגיע לכל מקום שבו הם ירצו במסגרת התוואי. בתי חולים, לים, לא משנה. לכל ציבור להגיע לאן שהוא ירצה, בתוואי של הערים שייכנסו לפרויקט. מבורך. אני רוצה לחזק, רן, אותך ואת כל מי שמתעסק בזה בהנהלת העיר, במשא ומתן מול עיריית תל אביב. אני חושב שהדבר הזה היה צריך לקרות קודם. אבל הוא היה צריך לקרות על ידי הממשלה ולא על ידי השלטון המקומי. וזה בנקודה אחת קטנה ליעקב. אני חושב שלדחות ולהשאיר את גבעתיים מאחור ביוזמה כזאת יהיה לא נכון. בטח לא לעיר שבה 95% מהאוכלוסיה בה הם חילונים ומעוניינים במיזם הזה ובפרויקט הזה. תודה.

גב' טלי ארגמן: עשרות שנים הם חיו בלי זה, ועכשיו אתה אומר -

מר מושיק גולדשטיין: אני רוצה לומר. זו אמירה לא נכונה להגיד, שחילונים 95%

מהחילונים בעד הסעת המונים בגבעתיים ופתיחת עסקים בגבעתיים.

מר רן קוניק: מושיק, בזמן שלך עכשיו מדבר? אני לא רוצה דיון פינג פונג. יש לך את

העשר דקות.

מר מושיק גולדשטיין: כהערת שוליים.

מר רן קוניק: לא, אבל אתה רוצה עכשיו לקחת אותם, לדבר?

מר מושיק גולדשטיין: לא.

מר סיון גולדברג: מעבר לזה, שחוץ מזה, בתי הקפה ומסעדות ומרכולים פתוחים גם

ככה ביום שבת. זה לא משנה שום דבר בסטטוס קוו, שעובר אוטובוס או מיניבוס אחד

כל חצי שעה. בטח לא ברחובות הקטנים, לא נכנס לשכונות.

מר מושיק גולדשטיין: אתה מדבר על סטטוס קוו.

מר סיון גולדברג: אין, זה לא משנה שום דבר בסטטוס.

מר מושיק גולדשטיין: זו בדיוק הנקודה.

מר סיון גולדברג: זה לא משנה שום דבר. כי נוע תנוע. גם ככה נוסעים היום בגבעתיים.

מר רן קוניק: חבר'ה, רגע. כן. בבקשה, ויז.

גב' ויזי וולפסון: טוב, אני שמחה שמועצת העיר הולכת להצביע על מה שביקשנו לפני

כמה חודשים. האמת שזו הצעה מרחיקת לכת יותר ממה שאנחנו ביקשנו. אנחנו לומדים

באמת שאפשר שהשלטון המקומי יכול לעשות את זה. שזה בסמכותם, להבדיל ממה

שטענתם בישיבה הקודמת. אז אני באמת מברכת את גבעתיים שמצטרפת למיזם. רק

אגיד לך, יעקב. האמת שאתה צודק בעניין של חוסר חומר. יש דבר שנקרא מנהג המקום,

נכון? ביהדות. אז מנהג המקום זה לעולם לא להביא את החומרים לפני הישיבה. שאנחנו

לא נדע את הפרטים. אז ככה גם נדע היום. אתה צודק. אבל באמת צריך להצביע בעד.

עו"ד יעקב שטרן: אז למה את מצביעה בעד?

גב' ויזי וולפסון: כי ככה אנחנו נוהגים. וזה בהחלט צריך להצביע בעד. לא לדחות את

ההצבעה. אתה צודק. אני אשמח (מדברים ביחד) אני לא באה בטענות.

עו"ד יעקב שטרן: לא עניינית ולא עקבית,

גב' טלי ארגמן: אבל למה עכשיו -

גב' ויני וולפסון: יעקב, אתה לא ענייני. מה זאת אומרת? (מדברים יחד) תנוח דעתך.

אנחנו נצביע. זה לא סעיף תקציבי, אגב. אני חוזרת ומברכת אתכם, כל אחד מחברי מועצת העיר עכשיו שנורא שמחים, במיוחד צעירים ב'יש עתיד', אביעד, שבאמת מייצגים צעירים, שסוף סוף יהיה מה שביקשנו לפני כמה חודשים. זהו. האמת שחסרים לי כמה פרטים שהייתי שמחה לדעת. לכמה זמן המיזם הזה נועד? לא, כי סוגרים הסכם, אז אשמח אם זה לחודש, חודשיים או שנה. או מתחדש.

מר רן קוניק: בהסכם בין הרשויות, הסכום הזה גם מתייחס לסוף '19 וכל 2020. 300 אש"ח למעשה כרגע מדובר על שנה וחודשיים. זה הסכום. אבל בהסכם בין הרשויות גם כתוב במפורש, בין כל הרשויות, שוב, מיוזמתה גם של עיריית תל אביב, שברגע שיחל לפעול מערך קווי מוניות השירות החדשים, שיש כנראה בכל הערים, במידה והוא יפעל ויהיה לו ביקוש והוא יענה על הצורך בסופי השבוע, אז זה ייתר את המיזם וכפי שאתם יודעים, למרות שאתם, כולנו עוד לא ראינו את זה בעיניים למעשה, אבל אושרו לגבעתיים שלושה קווים של מוניות שירות. כרגע הם עוד לא פועלים. אבל התקציב שמאושר, ה- 300 אש"ח מתייחס עד לסוף 2020. זה הפרט הזה.

גב' ויני וולפסון: אז כל הכבוד לעיריית תל אביב, שבאמת ארגנה את המיזם. ותצביעו בעד.

מר רן קוניק: עוד מישהו? מישהו ממר"צ רוצה?

גב' טלי ארגמן: אני הייתי מעוניינת שידחו את הדיון כאן. כי לא רק שלא קיבלנו את החומר לפני, לעיין ולחשוב. ואני מתפלאה עליך, ידידתי ויני. את תמיד מתנגדת ואת

עומדת בהתנגדות שלך עד הסוף, גם על דברים פחות חשובים מזה. וחייבים להיות עקביים.

גב' ויני וולפסון: זה יוצא דופן.

גב' טלי ארגמן: אני גרה פה למעלה מ-43 שנה. הגענו לעיר שקטה, נעימה. עכשיו, עם הנושא הזה, אתה עוד לא נולדת יקירי סיוון,

מר סיון גולדברג: אז לא 40, אני 27. 26.

דובר: אבל מה זה קשור?

גב' טלי ארגמן: לא, אני רוצה להגיד מה זה לא קשור. אני חושבת,

מר רן קוניק: לא שומעים אותך, איתמר.

גב' טלי ארגמן: אני שמעתי טוב. אני שומעת מה שאני רוצה. אבל אני חושבת שאפשר לדון בזה בפעם הבאה, אחרי חשיבה, אחרי פיתרונות אחרים שנמצא. ולא ככה לקפוץ ולהחליט. תקשיב, אנחנו חיינו תמיד בגבעתיים, חילונים ודתיים חיו היטב. ברגע שאתה עושה צעד כזה, שהוא נקרא לדעתי קיצוני, ברגע שאתה עושה צעד כזה, ואתה לא עושה אותו בשלבים, אתה עלול לעורר מהומה. אתה עלול לעורר תסיסה. עכשיו, צעירים בדרך כלל לא מבינים את זה. נכון. צעירים רוצים לבלות בים, רוצים זה. אין לי בעיה עם זה. אבל למצוא פיתרון אחר. למצוא פיתרון של אולי מונית. אולי לא ברחובות הראשיים. ויצמן, כצלנסון. אני לא יודעת. אני לא חושבת שזה המקום. ואני מציעה לדחות את הדיון. תודה.

מר איתמר אביבי: אני אשמח לומר. אז בדברים ענייניים, שלא קשורים לגיל

ולהתפתחות. כי העיר הזאת מתפתחת ומתחדשת בבניינים, באזורי מסחר, במגדלים. אז

העיר לא באותו מצב כמו 40 שנה וטוב שכך. צריך לברך על זה שיש פה תנופה של

התחדשות. עכשיו, התייחסות עניינית. מונית שירות של 20 מקומות, 30 מקומות, כמה

היא מכילה כבר? שתעבור בציר מרכזי, איזה מהלך קיצוני זה? מה קיצוני? יש פה אלפי אנשים שרוצים את זה. רוצים להשתמש. רוצים להגיע לתל אביב, בחינם.

מר מושיק גולדשטיין: זה לא מונית שירות, בוא.

מר איתמר אביבי: זה מה שרן אמר.

גב' טלי ארגמן: סיוון אמר לבתי חולים. בתי חולים לא לוקחים מיניבוס.

מר איתמר אביבי: מה הגודל של מיניבוס? אמרתי בגודל. אני מתקן. מיניבוס זה בדיוק

ההתחלה ההדרגתית שאת אומרת. בהמשך, אם יהיה ביקוש, יכול להיות שזה יגיע לאוטובוסים. כרגע זה מיניבוס, קטן, שעובר בציר מרכזי, אחת לחצי שעה. זה מהלך מבורך שהיה צריך לקרות. שחבל שהממשלה, שאגב לא קמה ומתווכחת על דברים כאלה ומחליטה לא לעשות, אז טוב שקורה פה בהדרגתיות ולא בקיצוניות.

גב' טלי ארגמן: תאשימו גם את ביבי בזה. כן.

מר רן קוניק: לא, לא, ביבי. חס וחלילה. איתמר, נקצר. לחדד או להוסיף עוד כמה דברים שלא הזכרתי. אני 51 שנה בגבעתיים. יש הרבה תושבים בגבעתיים שגרים 50 שנה ולא משתמשים למשל בשירותי הדת. לא היו בבית הכנסת אף פעם. זה לא אומר שלא צריך שיהיו בתי כנסת. אנחנו גרים בעיר -

גב' טלי ארגמן: איך אפשר להשוות בכלל?

מר רן קוניק: אני לא משווה. אני אומר. זה לא קשור כמה שנים הבן אדם חי. אנחנו לא יכולים להתווכח על נושאים של אמונה. ולכן הגישה של הציבור החילוני, נקרא לזה ככה, ואנחנו רואים שבעצם פה אנחנו מדברים על נושא שהוא ברמה ארצית, שממשלה לא קמה הרבה בגלל הויכוח הזה, על נושאים של אמונה אי אפשר לכפות. אף צד לא יכול לכפות על הצד השני. ולכן הקו הזה הוא קו שנוסע לא באזורים של שכונות שבהם גר הציבור הדתי. הוא נוסע בציר הראשי של גבעתיים. ויצמן, כצלנסון והוא ממשיך הלאה.

הוא לא עובר לא בכורזין ולא בהרצוג. וכפי שאמר איתמר, זה קו אחד של מיניבוס. ומאוד יכול להיות שהוא אפילו יחסוך שימוש רב יותר של נסיעה ברכבים פרטיים. עכשיו, אני מבין לגמרי את הציבור הדתי. אני מבין שהעניין פה הוא הפרהסיה ולא דווקא השימוש עצמו ברכב בשבת. אני מבין את כל הטיעונים. אני גם מכבד מאוד את מנהיגי הציבור הדתי, את הרבנים. הם ביקשו להיפגש איתי ונפגשו איתי וייפגשו איתי, בדיוק כמו שהיה בתקופת הנושא של חוק המרכולים. אנחנו מבינים את כל הדברים האלה לגמרי. אבל יש פה צורך כלכלי גם, סוציאלי. יש ציבור שלם שלא יכול לזוז מהבית בסופי שבוע. אנשים מבוגרים שרוצים לנסוע לבני המשפחה, רוצים לנסוע לביקור חולים. בני נוער שעדיף שיסעו במיניבוס כזה מאשר שינהגו וישתו ואחרי זה יסכנו את עצמם על הכביש. צעירים, ים. כל מיני דברים כאלה. בסופו של דבר, מדובר פה על מערך של היסעים. לא מדובר פה על תחבורה ציבורית שהיא לא על פי החוק. אנחנו לא עוברים על החוק. אנחנו עושים פה מיזם, תסלח לי וי. זה ממש לא מה שבזמנו הצעתם. זה ממש לא הסבאבוס, או איך שזה נקרא. וגם אם היום זה לא היה קיים, לא היינו מצטרפים למערך או להסעה שהיא פרופר לים. מדובר פה על רשת, על דבר רציני יותר. על תדירות הרבה יותר גבוהה. על רשת שמביאה מעיר לעיר. על שירות, על מיזם שמאגד כמה ערים ולא על הסעות לים. הסעות לים אמרתי, ואני אומר שוב, מתנגד. מתנגד ואתנגד גם בעתיד.

גב' ויני וולפסון: אנחנו ביקשנו לפרסם,

מר רן קוניק: ביקשתם שנצטרף.

גב' ויני וולפסון: אני מברכת את זה שאתם ... את ההצעה שלנו.

מר רן קוניק: ביקשתם שני דברים. קודם כל אנחנו שמחים על ההצעה ואנחנו אפילו

שואלים את עצמנו לא פעם מה היינו עושים בלעדיכם. כנראה שלא היינו מצליחים

להעביר אף החלטה. אז זה אנחנו כבר מברכים.

ד"ר ניר קורן: מה היינו עושים בלי חולדאי?

מר רן קוניק: אבל אם נדייק, ההצעה שלכם היתה או לממן את 'נוע תנוע'. או להצטרף למיזם של רמת גן. ושני הדברים האלה אנחנו נגד.

גב' ויני וולפסון: לא היה מיזם של רמת גן, רן.

מר רן קוניק: לא, יש דברים. את לא מקשיבה. ההצעה שלך ושל ניר היתה או לממן את 'נוע תנוע', או להצטרף למיזם של רמת גן. אבל לא משנה, עזבי. אנחנו מברכים,

גב' ויני וולפסון: קורה משהו טוב, חיך. אל תתנצל.

מר רן קוניק: אני מחיך כל הזמן. ההיפך, אני אומר.

גב' ויני וולפסון: תהיה שמח. תהיה נינוח.

מר רן קוניק: שאני מודה לך על עצם קיומך, כי אני לא יודע איך היינו מנהלים את העיר בלעדיך. ואני מברך על זה שאת מברכת. זה אמיתי, מכל הלב. שאפו על זה שאת מברכת ועל זה שאת בעד. אני לא אומר את זה בציניות. נחזור לעניינינו ולא לעניינים אישיים. מיזם כזה הוא מיזם שמשותף לכמה ערים. הוא מיזם שגם מראה את אוזלת ידה של הממשלה. ואת זה שמנהיגי הציבור הדתי גם לא השכילו עד היום, אני מדבר על המנהיגים ברמה הארצית, להבין, יעקב, אני גם עונה לך, שהסטטוס קוו זה משהו שצריך לכבד אותו אבל הוא גם צריך להיות מותאם לתקופתנו. הוא צריך להתחשב גם ברגשות הציבור החילוני. אי אפשר לדבר כל הזמן על פגיעה ברגשות הציבור הדתי מבלי להתחדש גם בצרכים וברגשות הציבור החילוני. והסטטוס קוו צריך להיות מותאם ואנשים צריכים להבין שכל אחד צריך לכבד את השני ואני לא חושב שהשבת צריכה להפוך ליום רגיל. בלי קשר לנושא הדתי, אגב. אני גם לא חושב שזה יקרה. אבל צריך לעשות התאמות וכפי שיש דברים מסוימים שמתקיימים בשבת ברמה הארצית והציבורית העירונית. אם זה משחקי כדורגל ותאטרות וקולנוע וגם בחוק המרכולים כתוב מה

מותר לפתוח בשבת בחוק, בפרהסיה. במימון אפילו ציבורי.

עו"ד יעקב שטרן: ... תחבורה. לא רשום שם, וחבל.

מר רן קוניק: אז עוד הפעם. אתה מדבר על תחבורה. אני לא קורה לזה תחבורה. ואני מייחל היום שמדינת ישראל כן תבין שהיא צריכה לייצר תחבורה ציבורית כלשהי בסופי שבוע, בתדירות כזו או אחרת, בתשלום של אנשים, כמו שאנשים הולכים ומשלמים להצגת תיאטרון או הולכים לשבת תרבות בבוקר. כרגע זה מערך היסעים, שבא לפתור צורך אמיתי, שהמדינה לא מסוגלת לפתור ורשויות בגוש דן יכולות לעשות את זה ביניהן. אנחנו גרים בעיר שבה אחוז התושבים שומרי השבת, נקרא לזה ככה, הוא אחוז קטן. משהו כמו 5%. גם הציבור המסורתי שגר בגבעתיים ומגיע לבתי כנסת בערב שבת, הוא ציבור מסורתי שחוזר הביתה, מדליק טלוויזיה, ולמחרת (מדברים ביחד) זה לא אוטובוסים. זו לא המולה. הטיעון הזה הוא לא נכון. לא, יעקב, הטיעון הזה הוא לא נכון.

עו"ד יעקב שטרן: מתחיל בקטן וזה יהיה גדול. אנחנו יודעים איך דברים מתקדמים, מה.

מר רן קוניק: להיפך, אם אתה הולך לטיעון הזה, אז הסיכוי שיפתח השימוש בכלי רכב וברעש ובזיהום אוויר הוא יותר גבוה, כי אנשים יעדיפו להשתמש במיניבוס. זה לא המולה ולא קווים וזה לא זה.

עו"ד יעקב שטרן: לצערי אני לא יכול להסכים איתך.

מר רן קוניק: בסדר. אני לא מצפה שתסכים. אני רק מסביר.

גב' טלי ארגמן: למה שלא תעשה משאל בין התושבים? כי אני מכירה, הרוב פה הוא מסורתי, הוא לא חילוני.

מר רן קוניק: בגבעתיים?

מר סיון גולדברג: איפה, בגבעתיים? איזה רוב מסורתי?

גב' טלי ארגמן: נכנסו בשנים האחרונות רק צעירים. לאחרונה. אבל מה שאני מכירה,

כולל, אני נציגת הליכוד, כולל הליכודניקים שהם לא דתיים, הם מסורתיים. ואני לא חושבת שכל אחד רוצה -

מר רן קוניק: אז אם זה נכון, טלי, אז המיניבוס הזה כנראה ייסע ריק. שבוע, שבועיים,

חודש, חודשיים. ואם הוא ייסע ריק, אז אנחנו נבטל אותו. לא נוציא כסף על משהו –

גב' טלי ארגמן: למה לא תדחה כמו ברמת גן?

מר סיון גולדברג: רמת גן יש להם פרויקט אחר.

גב' טלי ארגמן: הם דחו. הם רצו לעשות ודחו. כנראה שהם רוצים ...

מר סיון גולדברג: הם לא דחו.

מר רן קוניק: רמת גן יותר מזה. הגדילו לעשות וממשיכים לעשות את הקווים שלהם

הפרטיים במימון של הרבה יותר כסף. והוא גם מתגאה שהוא יזם את זה. אני אומר את

האמת. לא יזמתי את זה. לא האמנתי בקו שהוא קו הסעות לים. זה משהו אחר.

מר איתמר אביבי: טלי, הם מממנים אוטובוסים. ברבים. לא מיניבוס. אוטובוסים. מהכסף

שלהם לבד.

מר רן קוניק: כן. אצלם זה האוטובוסים גדולים ושני קווים גם. כן, אביעד.

עו"ד אביעד מנשה: בשנה האחרונה חברי האופוזיציה העלו כמה הצעות שבשעתו אני

טענתי שהן גם פופוליסטיות, גם יקרות, אבל במיוחד שבתקופה היא עדיין לא בשלה

העת בכלל לדון במהלך כל כך גרנדיוזי. והיום אני חוזר על הטענה הזאת. וההצעה

שעומדת היום על סדר היום היא הוכחה לכך. ההצעה הנוכחית, בניגוד להצעות הקודמות

שהועלו בעבר, היא תולדה של שיתוף פעולה עם רשויות נוספות. ואנחנו גם מבינים שבלי

שיתוף פעולה כזה, אי אפשר היה להניע את המהלך הזה. מהלך כל כך מורכב, שנדרשת

בו גם השתתפות כלכלית וגם חשיבה מחוץ לקופסה. ועוד מילה על ההצעות שעלו

מספסלי האופוזיציה בעבר. ההצעות האלה היו בבחינת טלאי על טלאי.

ד"ר ניר קורן: היתה רק אחת.

עו"ד אביעד מנשה: אל תפריע לי, בבקשה.

ד"ר ניר קורן: לא, אני רק מתקן עובדתית.

עו"ד אביעד מנשה: הן גם היו יקרות, הן גם היו בבחינת טלאי על טלאי. ובניגוד להן, להצעה הזאת גם נמצא מקור תקציבי. אני מתכוון לתמוך בהצעה היום, מכמה טעמים. קודם כל כמחזיק תיק איכות סביבה. אני רואה חשיבות בהפחתת כמות הרכבים שנוסעים על הכבישים. צמצום זיהום אוויר, לא רוצה בכלל להכביר מילים על זה. אבל נראה לי שזה מובן מאליו. וזה מתכתב גם עם השיח הסביבתי בעולם. ויוי, אחר כך תגידי שאת לא שומעת. תקשיבי.

גב' ויוי וולפסון: אני עוזרת לך.

עו"ד אביעד מנשה: לא, אני לא צריך את העזרה שלך. אני לא רוצה לחזור על מה שנאמר כאן, מבחינה זו שההצעה מאפשרת לאוכלוסיות שלא מסוגלות לרכוש רכב, לממן את האחזקה שלו, להתנייד. אני לא רוצה לדבר על בני נוער, שיוכלו למצוא פיתרון ולהתנייד בימי שישי, בלי לעלות על ההגה. וכמובן להורים שלהם, שיוכלו לישון בראש שקט, כשהם יודעים שלילדים שלהם יש פיתרון.

לחברים שלי, מושיק ויעקב. אני מבקש להגיד לכם. אני יודע שההצעה הזאת היא לא קלה עבורכם. אני יודע שאולי, אולי, אני לא בטוח, אבל אולי היא סותרת גם את האמונה שלכם. אבל יחד עם זאת אני רוצה להגיד לכם שאני מאוד מלא הערכה כלפיכם ואני גאה בשותפות איתכם. כי הדיון היום מוכיח שבניגוד לערים אחרות, אנחנו יודעים להתווכח, אנחנו יכולים לדון, אנחנו לא שוברים את הכלים. וזה משהו שרק ראוי להערכה.

אני חייב להגיד שגם אני לא רואה את ההצעה הזאת שמי שנגד השבת ונגד המסורת.

היא לא מעודדת חילול שבת. נהפוך הוא. היא דווקא מאפשרת להורים לצמצם רכבים

מהכבישים. לאנשים שכבר היום יכולים לנסוע, אבל פשוט בפיתרונות הרבה יותר יקרים. ועוד מילה אחרונה לחברי ממר"צ. היום זו הוכחה שיש בעיר הדתה.

מר רן קוניק: טוב. מישהו עוד רוצה להתייחס? אביעד, תודה. מישהו עוד רוצה

להתייחס? פעם שלישית.

מר אורי קרמן: פשוט לתקן את מה שנאמר פה ולשים את הדברים במסגרת הנכונה.

ההצעה שבזמנו ניר העלה, המשמעות שלה היתה שגבעתיים תוביל את המהפכה של התחבורה הציבורית העירונית. כי כמו שנאמר פה, הרבה אנשים אמרו בצדק, זה היה צריך להיות פרויקט של הממשלה. הממשלה נגררת אחרי גורמים דתיים שלא מאפשרים את זה. וגבעתיים היתה יכולה, היתה צריכה להיות המובילה של הדבר הזה. לצערי, הקואליציה בגבעתיים בנויה כמו הקואליציה בממשלה ולא מאפשרת לה להוביל. אז טוב שבמקרה הזה גבעתיים לפחות נגררת לכיוון הנכון. טוב שהיא נגררת אחרי הפרויקט של סיעת מר"צ בתל אביב. אני בהחלט מברך. זה צעד מצוין. כל הכבוד.

מר רן קוניק: טוב, תודה רבה, אורי. מישהו נוסף? יעקב, אתה רוצה, לפני שאנחנו

מצביעים?

מר מושיק גולדשטיין: לפני שאני אתן את רשות הדיבור לעו"ד יעקב שטרן, קצת לגבי דברים שנאמרו פה. לומר ש-95% מגבעתיים הם אנשים חילוניים, ולכלול בזה שהם כבר בעד חילול שבת ובעד לשנות את הסטטוס קוו, אז חשוב לציין שבגבעתיים יש גם הרבה ציבור מסורתי. וגם יש הרבה חילוניים שמבחינתם הנושא של גם פתיחת עסקים בשבת וגם תחבורה ציבורית בשבת זה גורם מפריע. זה לא דווקא נושא דתי. זה נושא בסדר היום הלאומי, הוא גם סוציאלי. הוא לא מדבר רק על יחסי דתיים-חילוניים. יש פה הרבה השלכות מסביב, שיכולות לגרום להרבה שינויים. מחר בבוקר ידרשו, בעקבות כל מיני שינויים מהסוג הזה מעובדי עירייה לעשות כל מיני פעולות, ניקיון, ... וזה. לא בטוח

שעובדי עירייה יסכימו מחר בבוקר להתייצב לעבודה בשבת. וכו'. אז זה לגבי הציון של 95% חילוניים בגבעתיים.

חשוב לציין שכמו שרן אמר, שברגע שמשרד התחבורה יאשר את המכרז עם קווי מוניות שירות, המיזם הזה ייפסק. לעניות דעתי זה בזבז כספי ציבור, להשקיע 300 אש"ח בשנה לטובת ההסעות חינם לתושבים. לא משנה לאיזו מטרה. ואני מקווה שזה ייפסק בקרוב. זהו. אני אתן את רשות הדיבור ליעקב, שיפרט יותר את דעתנו לגבי כל הנושא הזה.

עו"ד יעקב שטרן: טוב, ערב טוב שוב לכולם. אז אני אומר כמה דברים. אני גם אנסה להתייחס לדברים שנאמרו פה, פחות או יותר. אז ככה שגם נשיב לדברים שהועלו פה. אגיד לכם את האמת, בשבילנו, סיעת 'הבית שלנו' בגבעתיים, שאגב, שמעו ש... וחברים בה גם תושבים מסורתיים וחילוניים, חשוב לי להדגיש את זה, שחשוב להם הנושא של ערכי ישראל, מורשת ישראל, והזהות היהודית בעיר ובארץ. ובשבילנו, כולנו, מושיק, אני וכל הסיעה, זה לא ערב שמח. זה ערב מאוד כואב ועצוב. וגם אם חייכנו בתחילת הערב, כי אנחנו אנשים מנומסים, אז חשוב שתדעו את זה. אנחנו בכלל לא פה באיזשהו ערב חגיגי. ואני מצר אם מישהו רואה פה איזה כיף, שהוא ערב עם הישג או משהו שיש מה לשמוח בו.

לא משנה אם נקרא למערך תחבורה מערך תחבורה ציבורית בשבת, מערך תחבורתי, מערך היסעי בסופי שבוע או כל מעטפת אחרת לדבר הזה. יש פה בסופו של דבר דריסה ופגיעה קשה בכבוד השבת, ובצביון המיוחד של השבת בפהרסיה בעיר שלנו גבעתיים. וכולנו מכירים את השבת, את האווירה שיש בה. גם מי שבעד השבת, גם מי שנגד, אני לא חושב שיש מישהו שחולק על הצביון המיוחד שיש לנו בגבעתיים. רק שנייה, אני מציע שתיתן לי, ואולי אחר כך.

בתוכנית המוצעת של הרציונאל שלה יש אספקטים רבים. חברתיים, תקציביים, תפעוליים, טכניים, חוקיים וחוקתיים, שאני רוצה להתייחס אליהם בהמשך. אבל בשני דברים אני מבקש לפתוח בנושא הערכי והעקרוני ובסוגית היסוד ששמה שבת. ואם נמקד זאת לענייננו, צביונה המיוחד של השבת בעיר גבעתיים. אני מניח שאין מי שיחלוק עלי שהשבת היא מתנה. יש מישהו שלא חושב ככה? שהשבת היא מתנה? שיש לה ערך מיוחד? השבת היא מתנה גדולה. או אם תרצו, צרור גדול של מתנות, כמו שאמר ושר רמי קליינשטיין. ברור לכולם שהשבת יש לה ערך דתי ויהודי עליון, כפי שכתוב בתורת ישראל: 'כי בנו בחרת ואותנו קידשת מכל העמים. ברוך אתה השם, מקדש השבת'. אבל, וזה אבל גדול, ואני עונה פה גם לכל מי שדיבר לפני, גם על הצעירים, גם על הערך החברתי לכאורה. לשבת יש ערך חברתי. נעלה ביותר, והוא יום המנוחה הלאומי שלנו, של עם ישראל מזה דורי דורות. משה סנה, שלא היה מנהיג המפד"ל, הוא היה מחוגי השמאל, הוא כתב כך, שימו לב, על תקנה להשבית את התחבורה הציבורית. והוא אומר ככה: 'תקנה שנקבעה במושב האחרון, להשבית את התחבורה הציבורית בשבת, אינה באה לפגוע בחירותו של הפרט'. שמעתם מה אני אמרתי? אינה באה לפגוע בחירותו של הפרט. אלא להבטיח את מנוחת יום השבת, שהוא קניין משותף לציבור החרדי ולציבור החופשי כאחד. מי שרוצה, יכול לקרוא את זה ב'מבית ומחוץ', 1944.

הלאה. דיברנו שהקו יעבור ברחוב המאבק, ויצמן לכצנלסון. אז בואו נראה מה כצנלסון אומר על ההצעה שמועלית פה. הוא אומר ככה: 'השבת בשבילי היא מעמודי התרבות העברית וההישג הסוציאלי'. דיברנו על סוציאלי, נכון? 'וההישג הסוציאלי הראשון של האדם העובד בהיסטוריה האנושית'. יותר מזה, כצנלסון דרש מהקיבוצים להימנע באופן מוחלט מעבודה. הלאה. דיברנו על כצנלסון, דיברנו על משה סנה, בואו נתקדם. ביאליק, מדבר על יום השבת כערך לאומי. אומר ביאליק כך: 'משעומדת השבת', סליחה, אני

אקצר את זה. 'בלי שבת אין ישראל, אין ארץ ישראל ואין תרבות ישראל'. הלאה, אחד העם, שגם הוא לא היה מנהיג המפד"ל, הוא אומר 'אין צורך להיות ציוני ומדקדק במצוות בשביל להכיר את ערך השבת. מי שמרגיש בלבו קשר אמיתי עם חיי האומה בכל הדורות, הוא לא יוכל בשום אופן לצייר לו מציאות של עם ישראל בלי שבת מלכתה'. חברים, אני אאריך, כי אני חושב שהנושא הוא מספיק חשוב, ולכן אני לא אקצר. גם אם יש כאלה שרוצים שאני אקצר. הלאה. בואו נגיע לדוד בן גוריון, 1948, בן גוריון מקים את המדינה, ואחד הדברים החשובים והעקרוניים שהוא קובע בהקמת המדינה זה את הסטטוס קוו. בן גוריון מבין שכדי לבנות פה חברה מאוחדת, חברה צודקת, חברה שמלכדת את כל המגזרים והשבטים, צריך סטטוס קוו. צריך איזשהי הבנייה חברתית של מוסכמות שלנו. 71 שנים הסטטוס קוו הזה נשמר. מה קרה היום? כי רון חולדאי רוצה משהו אחר? כי רון חולדאי רוצה להוכיח? אנחנו צריכים להיגרר אחריו? מה בדיוק קרה היום? הלאה. בואו נתקדם.

הגענו לשנת 2018. קבענו הסכם קואליציוני, נכון? כולכם חתמתם עליו. כמו שאנחנו חתמנו עליו. מה כתוב בהסכם הקואליציוני? סטטוס קוו בגבעתיים. למה נועד הסכם קואליציוני, חברים?

גב' טלי ארגמן: הם שכחו.

עו"ד יעקב שטרן: למה נועד הסכם קואליציוני? בואו נשאל. למה נועד הסכם קואליציוני?

אם פעם אחר פעם הוא מופר, למה אנחנו חותמים עליו? מחר סיעה אחרת תעלה משהו אחר, ונצביע גם נגד הסיעה הזאת, או נגד העקרונות שלה, כי ככה בא לנו. אז אנחנו היום שמחים, במרכאות, וחוגגים את ההישג או לא ההישג, כמו שיווי אמרה. אבל אנחנו מפירים הסכם קואליציוני. תזכרו את זה טוב טוב בכל ישיבת מועצה הבאה, בכל נושא הבא, שאנחנו הפרנו הסכם קואליציוני. אני בכלל לא מבין, ואני מודה שאני לא מבין אם

סיעת מר"צ היא באופוזיציה או שהיא בקואליציה. אני לא מבין. אנחנו היום הולכים בדיוק לפי מה שמר"צ רוצים. אי אפשר להתחמק מזה. לפני שנה ישבנו כאן והיה דיון, או פחות משנה, היה דיון. לפני שנה היה דיון, או פחות משנה, כמה חודשים. מדובר על תמיכה או סבסוד בקו כזה או אחר לתל אביב. כולם הצביעו נגד. כולם הצביעו נגד. אז מה קרה עכשיו? אל תפריעו לי. רון חולדאי רוצה,

מר רן קוניק: אביעד, תרשום. אחר כך תשאל.

עו"ד יעקב שטרן: מה קרה? מה השתנה? מה זה הפאניקה הזאת? האבסורד זועק לשמיים. הלאה, בואו נמשיך. לפני שנתיים, 2017 כמדומני זה היה, נכון? נושא חוק המרכולים. אני לא ישבתי כאן. ישבה כאן קודמתי אורנה. ודובר על חוק המרכולים. והוסבר פה שאנחנו עושים את זה. למה? כי אין ברירה. כי שר הפנים עושה חוק. מה עכשיו? שר הפנים עושה חוק? שר הפנים אוסר נסיעה ב'נוע תנוע', הוא אוסר שאטלים, הוא אוסר מוניות שירות? נאדה, גורנישט. למה? כי רון חולדאי רוצה, אנחנו נגררים אחריו. יותר מזה. אמרנו, נאמר יותר נכון, שחוק המרכולים בגבעתיים הוא חד פעמי. הוא חריג. לא יהיה יותר. חד פעמי. הפרה של הסטטוס קוו. הנה, עברו שנתיים, ועוד הפרה. ואני רוצה לשאול אתכם, חברי חברי המועצה, מי ערב, מי מכל היושבים כאן שמתכוון להצביע בעד, מאיפה אתם יודעים שבעוד חצי שנה או בעוד שנה לא נדון פה בסוגית פתיחת כל המסחר בגבעתיים? מי ערב שבעוד חצי שנה לא יבקשו מישהו לפתוח את משרדי העירייה? כי יהיה מי שירצה. אולי נעשה על זה הצבעה גם? ומה עם יוזמות בנייה? יהיה קבלן שירצה מאוד מאוד לזרז את הבנייה, כי היא חשובה. חשוב שיהיו עוד בניינים, חשוב שיהיו עוד אזורי תעשייה. אז מה אז? נאפשר בנייה בשבת כי רון חולדאי רוצה?

חברים, אל תצחקו ואל תהיו ציניים. כי המדרון חלקלק. מי שעולה על המדרון מחליק כל

הדרך, גם כשהוא כבר לא רוצה להיות במדרון. אני רוצה, אנחנו רוצים, לחדד מסר חשוב מאוד. אנחנו מתנגדים בכל תוקף להצעה להפעיל תחבורה ציבורית בשבת, בכל שם שתקראו לה. לא כי אנחנו נגד משהו. אלא כי אנחנו בעד תושבי העיר גבעתיים. דתיים, חילוניים ומסורתיים כאחד. אנחנו בעד. אנחנו לא חושבים שתושבי גבעתיים, כמו שאתם טוענים ש-95% חילוניים, אני לא בטוח שאלו המספרים, כי ביום כיפור אני ראיתי שכל העיר בהדממה. כל העיר בבתי כנסת. אז אני לא יודע אם אפשר להגיד ש-95% חילוניים. רגע, אני לא מתווכח עם הנתון.

מר סיון גולדברג: יום כיפור זה לא יום שבת.

עו"ד יעקב שטרן: אוקיי. אני רק אומר שאם נצא עכשיו,

גב' טלי ארגמן: יום שבת זה יותר חשוב. ... שאתה לא מבין.

עו"ד יעקב שטרן: אם נצא עכשיו, חברים, אני גם מציע הצעה פרקטית. בואו נצא

למשאל תושבים. כמו שהיה ברחוב ההסתדרות על נושא הבנייה. בואו נשאל את התושבים. בואו נשאל, האם תושבי גבעתיים באמת רוצים תחבורה ציבורית בשבת. בואו נראה. יותר מזה. אם נשאל את תושבי הרחובות המאבק, כצלנסון וויצמן,

מר סיון גולדברג: התשובה תהיה חד משמעית.

עו"ד יעקב שטרן: אני אומר בואו נשאל. האם אתם בעד התחבורה הציבורית בשבת?

מה הם יגידו? אתם בטוחים שהם יהיו בעד? אתם בטוחים בזה? אני לא בטוח.

גב' טלי ארגמן: הם היו נגד הפאבים שנפתחו.

עו"ד יעקב שטרן: חברים, חברים, חבריי, לקואליציה וחבריי גם לאופוזיציה. יש

אלטרנטיבות. יורם, זה גם אליך. יש אלטרנטיבות. ואתה יודע את זה ואתם יודעים את

זה. אם זה 'נוע תנוע', או אם זה קווי השירות שעתידים להיות. יש אלטרנטיבות. אני לא

רואה שום צורך למהר ולבוא עכשיו בישיבה מהירה שכזו ולאשר את זה. אנחנו בעד

החיבור האמיתי והכבוד ההדדי בעיר, בין כל המגזרים. ובעד השמירה על הקופה הציבורית ותעדוף נכון ומושכל של הכסף. בואו נדבר שנייה על הכסף. אמרו פה 300 אש"ח. התחייבות לשנה. ואולי אולי זה יוארך, כי רון חולדאי ירצה. אם רון חולדאי ירצה, והרשויות האחרות ירצו, אז גם אנחנו נרצה. ואז 300 אש"ח יהפוך להיות 1,200,000 שקל. מי מכם יבטל את האישור הזה עד סוף הקדנציה? הרי אף אחד לא יבוא ויגיד 'טעינו. נבטל'. ואז אנחנו נזרוק 1,200,000 שקל למיזם הזה. שלא לדבר על עלות האכיפה. עוד מעט נדבר על זה. ואני שואל אתכם, גם אותך, יזהר. 1,200,000 שקל. כמה שעות הוראה זה בבתי ספר? תקציבים, פרויקטים, **מר רן קוניק**: יעקב, אני רק מזכיר לך שיש מגבלה של זמן. כבר עברת אותה. קח עוד שתי דקות.

עו"ד יעקב שטרן: עוד חמש דקות, רן. אני חושב שהשבת מספיק חשובה שעוד חמש דקות תקשיב לי. זה נראה לי מספיק חשוב. חמש דקות.

מר רן קוניק: 2.5. אנשים עוד רוצים לדבר.

עו"ד יעקב שטרן: ארבע דקות. אני חושב ש-1,200,000 שקל אפשר לעשות המון דברים טובים, שהם לא פחות חשובים, גם סיוון, סליחה, המון דברים חשובים, גם לסטודנטים, גם לצעירים, גם לתנועות הנוער, גם לרווחה. תשאלו את מירי מה היא תעשה עם 1,200,000 שקל, חבל לכם על הזמן. כל המועדונים ישופצו, נביא תקנים, נביא הכל. מורשת ישראל, קהילתיים. איפה שרון? מה תעשה עם 1,200,000 שקל? גימלאים. חברים וחברות, אני קורא לכם להתנגד חד משמעית להצבעה. לא רק מכל הסיבות שאמרתי, שהן חשובות מאוד. אלא אם מישהו עדיין לא השתכנע, אני אוסיף לכם עוד כמה נקודות קטנות רק, ובזה אני אסיים.

מר רן קוניק: לפני כניסת השבת. היום חמישי.

עו"ד יעקב שטרן: אני לפני, כבר לא זוכר מה יום ומה לילה, שלחתי להנהלת העיר מייל.

לשלומי, ליורם, לרנית. עם שאלות. עכשיו, אני יודע שאנשים לא אוהבים שאלות, אבל לפעמים צריך לשאול שאלות כדי לקבל תשובות. ואני קובע, לא אומר, אני קובע שההצעה שמועלית היום היא מחוררת מבחינה חוקית ומבחינה חוקתית. אני לא יודע האם באמת כל ההצעות יהיו נגישות. האם התחנות יהיו נגישות. סליחה, אם הרכבים, התכוונתי, לגבי נגישות. ואני אשאל יותר מזה. האם אתם יודעים שאסור בכלל לרכב הזה לעצור בתחנות אוטובוס? אתם יודעים שאסור להם לעצור? איפה הם יעצרו בדיוק, חברים וחברות? איפה הם יעצרו? הלאה. בואו נדבר על חניות. כמה פעמים כולנו פה מדברים על החניות בעיר. אתם יודעים מה זה אומר אם יהיו תחנות שישתמשו בהן? כמה חניות יבוטלו באותה שבת? מישהו חשב על זה? עשרות חניות ברחובות האלו. שאנשים חונים בהם בסופי שבוע, כי זה מותר על פי חוק, לא יוכלו להחנות שם. איפה הם יחנו? יש לנו פיתרונות לזה? הלאה. בואו נדבר על היטל העסקה בשבת. יש היטל העסקה שבת לנהגים? מה עם עובדי העירייה שיצטרכו לעבוד, יורם, בגלל שיש תחנות, צריך לנקות אותן. צריך שיהיה גם אור. מי מעובדי העירייה ירצו לעבוד בזה? ואם גם ירצו לעבוד בזה, מי יתיר להם את זה? אנחנו מדינה שומרת חוק, אנחנו עיר שומרת חוק. חברים, יש המון לאקונות. יש המון בעיות משפטיות ועקרוניות. יותר מזה? לא דיברנו בכלל על זה שיש קו 55 שהוא מתחיל לפני כניסת שבת. אולי נחשוב שאין צורך שיהיה גם קווים וגם קו של העירייה על אותו קו בעלות גבוהה? שלא לדבר על כך שאנחנו לא יודעים באמת מה המשמעות של שיתוף פעולה עם עיר נוספת. מה המשמעות של זה? אנחנו בדקנו את זה פעם? זה עבד? זה לא עבד? חברים וחברות ופה אני אסיים. אני חושב שמצופה מכל חבר מועצה, גם שהוא חבר קואליציה, ובטח שזו הצבעה דרמטית, שמפירה את הסטטוס קוו, לחשוב טוב טוב עם עצמו האם הוא באמת רוצה לתמוך בהצעה הזו. ואני כמו

שאמרתי, מסכם וקורא לכם להתנגד. ומשפט אחרון, רן. אני גם חושב שנכון יותר, עדיין אפשר לדחות את ההצעה למועד אחר. לדון בה. כי כמו שאמר אחד העם, יותר משמרו ישראל על השבת, שמרה השבת על ישראל. חברים, תודה רבה.

גב' טלי ארגמן: שאפו. סליחה, רק הערה לאביעד, לפני הדברים. אביעד, אין פה הדרת נשים. החברה האלה שייכים לקהילה שלי, או שאני שייכת לקהילה שלהם. אז היית צריך לפנות גם אלי. ברגע שאמרת להם.

מר רן קוניק: טוב, אני אתייחס. מי עוד רוצה להגיד? אורלי? לפני? בסדר.

גב' אור-לי ניב: טוב, אני אתייחס בעיקר לדברים של יעקב. אני לא חושבת שאף אחד פה מבטל את השבת או מערער את ערכי השבת או מחלל את השבת. המושגים שהשתמשת בהם מאוד קשים. אני מבינה מאיפה זה בא. בסדר, אני מבינה ומכבדת מאוד את הדברים שלך ואותך ואת מושיק ואת טלי ואת כל הקהילה שלכם. אבל אני חושבת שמשמעות השבת היא מאוד שונה בין אחד לשני. ביני לבינך משמעות השבת היא שונה, כנראה, וכנראה גם בעיני אחרים ובטח ובטח בעיני 60,000 התושבים שיש לנו פה בעיר. אני לא יודעת אם 95% חילוניים, אם 95% כמה הם כוללים מסורתיים. אני באמת לא יודעת. אבל אני חושבת שחירות השבת עבור כל אחד היא חירות אחרת. החירות שלי היא אחרת משלך. וכשכצנלסון אמר תרבות, אז הנה, המיניבוס הזה יביא אותם למקומות תרבות, אם הם ירצו. ומבחינתם זה בסדר. וכשאנשים נמצאים, מגיעים לשבת, הם רוצים לצרוך תרבות. לאו דווקא ליד הבית. הם רוצים לנסוע. לא כולם יכולים לנסוע. אני חושבת שהמינון של קו אחד שנוסע פעם בחצי שעה הוא לא דרמטי. ואפשר לחיות איתו. ואני חושבת שאם נעשה סקר, בניגוד אליך,

עו"ד יעקב שטרן: אני מוכן.

גב' אור-לי ניב: מרבית תושבי העיר מאוד ירצו את זה. כי מה לעשות, בסוף הרוב, אני

לא נוקטת במספרים כי לא בדקתי את זה, אבל הרוב הם חילוניים. אני חושבת שגם אם
בן גוריון ואחד העם וכצנלסון היו חיים היום, היו מבינים שהסטטוס קוו של אז לא בטוח
מתאים היום. ואולי כדאי כמנהיגים לעשות קצת שינוי. כך נראה לי. אני חושבת שעניין
הציניות של רון חולדאי, לא במקום. לא מצד מר"צ ולא מצידך. רן דואג לכל התושבים
שלו. כולנו פה דואגים לכל התושבים באשר הם. והם שונים, מה לעשות? כמו שאנחנו
פה שונים. אני כמובן תומכת בהצעה הזאת ואני חושבת שהיא מידתית וראויה. תודה.
מר רן קוניק: מי עוד רצה? אביעד? אלי? בבקשה.

מר אלי הולצמן: ידידי יעקב. שמעתי באריכות את הדברים שלך. הנבואה לא ניתנה לי
ואני לא חושב לאף אחד מפה. אבל החזון האפוקליפטי שהצגת פה נראה לי די מרחיק
לכת. בסופו של דבר, הציבור יחליט. ההחלטה הזאת היא לא בלתי הפיכה. אנחנו נראה
אם יש לזה שירות או לא. לא שעכשיו אנחנו מקבלים החלטה ומחר נראה שאף אחד לא
נוסע, ואז באמת אולי נזרוק כסף לשווא. הזמן יבהיר את זה ואנחנו נראה האם זה באמת
נדרש או לא. אני חושב שההחלטה הזאת שאנחנו נקבל עכשיו היא החלטה מידתית. היא
לא החלטה מוגזמת.

מר רן קוניק: תודה, אלי. יזהר, אתה רוצה?

פרופ' יזהר אופלטקה: כן, משהו אחד קטן ליעקב. יעקב, תראה. ביום שישי בערב, או
ביום שבת בצהריים, כאבא לילדים גדולים, אני יכול להגיד לכם שמגבעתיים לכיוון חוף
הים של תל אביב ולמרכזי הבילוי לא מעט צעירים נוסעים היו בקורקינט. כששאלתי חלק
מהם, את החברים של הילדים שלי, למה אתם נוסעים בקורקינט? אמרו 'כי לנו, בניגוד
לפתח תקווה', עיר שהיא יותר דתית בהרבה מגבעתיים, 'אין לנו קו ביום שבת. אין לנו
אוטובוסים. ולא תמיד ההורים יכולים לתת את האוטו'. אז כאבא, הפחד שלי הגדול יותר

הוא שהילדה שלי או הילד שלי יסעו בקורקינט,

עו"ד יעקב שטרן: נראה לי מונית שירות ...

פרופ' יזהר אופלטקה: מה, מה?

עו"ד יעקב שטרן: נראה לי מונית שירות. לא נראה לי שיש להם הסעות של העירייה.

בפתח תקווה.

פרופ' יזהר אופלטקה: לא, לא. אוקיי, אבל בכל מקרה, אותי כאבא מה שמעניין

שהילדים שלי לא יסעו על קורקינט. כי קורקינט זה אחד הכלים הכי מסוכנים. ואם עכשיו יהיה להם משהו והצלחנו להציל חלק מילדי גבעתיים שלא ייפגעו, כי כל יום נפגעים ילדים בקורקינט או צעירים, אז כבר הרווחנו משהו אחד. זאת הסיבה היחידה, אגב, שאני כמי שגר ברחוב המאבק, מוכן לשמוע את הרעש שאתה מתאר, אבל לא את הרעש של האמבולנסים שלוקחים ילד מקורקינט שנדרס אי שם.

מר רן קוניק: כן. אביעד? סיוון רצה, סליחה.

מר סיוון גולדברג: אני אתייחס בקצרה. קודם כל, יעקב, אני מאוד מעריך אותך. בטח את

ההתנגדות וגם שאנחנו עושים את זה בצורה מאוד מכובדת. מצטרף לדברים שאביעד אמר קודם. השבת היא מתנה, אמרת. יום המנוחה. גם בשבילי וגם בשביל כל תושבי העיר השבת היא יום המנוחה והיא מתנה. לא יודע מתי לאחרונה יצא לך לראות, לא חייבים רכב בשביל יום שבת, אבל לעבור בויצמן, כצנלסון, לראות את העסקים הפתוחים, את כמות התושבים שיושבים בבתי הקפה ושותים קפה בנחת, מחויכים. גם בשבילם זה יום מנוחה. זו דרך מצוינת להעביר את הזמן ביום שבת, עם הילדים או לא עם הילדים. זה לגבי יום השבת. הוא לכולנו יום מנוחה וכולנו נהנים בו. כל אחד עושה את זה בצורה אחרת.

התייחסות קצרה נוספת זה לגבי ההסכם הקואליציוני. אף אחד מאיתנו לא מפר הסכם קואליציוני. אני אגיד לך איך נפתח ההסכם. כתוב 'בבסיס הסכם זה עומדת ההכרה המשותפת של הצדדים בשמירה על צביונה של גבעתיים כעיר הדוגלת בפלורליזם, שיויוניות, סובלנות ומניעת פגיעה ברגשות הזולת'. כשתחבורה ציבורית ביום שבת לא מאפשרת לנו, לקהל צעיר, שלא לכולם יש רכב,

עו"ד יעקב שטרן: אתה יודע, סיוון, זה מאוד מסוכן מה שאתה אומר. לא בשבילי, בשבילך. כי כל אחד -

מר רן קוניק: רגע, לא, לא. לא שומעים.

מר סיון גולדברג: אני אמשיך ואקריא לך. כי במספר 13 כתוב שהסיעות תתמוכנה ותקדמנה במסגרת סמכויותיהן תוכניות לשיפור מערך התחבורה הציבורית בעיר, ועידוד השימוש באמצעים אלטרנטיביים לרכב פרטי.

עו"ד יעקב שטרן: לא בשבת, חברים.

מר סיון גולדברג: זה לא משנה. לא כתוב פה באיזה יום.

מר רן קוניק: בואו ניתן לו לסיים. אני רוצה לסכם ולהצביע. סיוון, משפט אחרון.

גב' טלי ארגמן: סליחה על הבנת הנקרא.

מר סיון גולדברג: אז כשאתה מזכיר שאנחנו מפירים הסכם קואליציוני, אז אני עונה לך ואומר לך שזה רחוק משם. כי גם בסעיף 28 כתוב, יעקב, תקשיב, 'הסיעות תקפדנה הן בכיבוד צרכי הציבור הדתי והן במתן מענה לצרכי הציבור החילוני, בכל הקשור לשירותים להן נזקק כל מגזר, לרבות כל השירותים'.

גב' טלי ארגמן: הבנת הנקרא.

מר סיון גולדברג: זה חלק מהדברים שנותרים לנו פיתרון. בוודאי לציבור החילוני

בגבעתיים. תודה.

מר רן קוניק: סיוון, תודה. יעקב, משפט. אני מסכם ומצביע.

עו"ד יעקב שטרן: אז רק אמרתי שאת המילה 'שבת' שכחת שם. כי היא לא רשומה ולא סתם. כי זה היה חלק מהסיכום. שזו תהיה תחבורה ציבורית לא בשבת. דבר אחרון, אני רוצה להגיד שאנחנו כאובים וכואבים, אבל אנחנו, בלי קשר להצבעה ועם קשר להצבעה, אנחנו נמשיך לפעול למען השבת בגבעתיים. שאף אחד לא ישלה את עצמו שהציבור הדתי עכשיו מוריד את הראש מהשבת ולא אכפת לו. הפוך. אנחנו במקום שאור השבת מצומצם ומצטמצם. אנחנו נפעל להגביר אותו. תודה.

מר רן קוניק: טוב, אני אתייחס בקצרה לדברים שהעלית, ואז אנחנו נצביע. קודם כל אפשר לשקול משאל עם. משאל תושבים, סליחה. אבל השאלה מה אתה תצביע אחרי שנעשה את המשאל. אם אתה מתחייב למשמעת קואליציונית, דיברת על הסכם קואליציוני, להצביע בעד תוצאות משאל התושבים, אני מוכן לשקול את זה. אבל יש לי תחושה שגם אם יהיה רוב של 80 או 90, אתה תתנגד. (מדברים ביחד) לכן זה יפה להגיד משאל, אבל אנחנו יודעים, רגע, מושיק, אתה מפריע לי. אור-לי. אפשר לדבר? זה נחמד להציע את זה, אני לא פוסל את זה. רק בואו נאמר את האמת. נושא השבת, ואני מבין. מצטרף לכל האנשים שאמרו שהם מבינים לגמרי מאיפה באה ההתנגדות שלכם. היא לגיטימית לגמרי. זה נושא של אמונה ושמירת שבת עבור ציבור דתי זה דבר הכי חשוב, יותר מכל תפקיד אחר ופעילות כזו או אחרת. אבל לכן, גם אם יהיה משאל, ואני מניח שהתוצאות בו יהיו אולי לא 95%, 40-60 לטובת המיזם הזה, אז אתה לא תבוא ותגיד 'אוקיי, אני מצביע, כי ככה החליטו התושבים'. בכל מקרה אתה תצביע נגד.

לגבי הסכמים קואליציוניים, אני מזכיר לך שהיתה איזשהי סיעה שהיא קצת הפרה את הנושא הזה. בנושא חוק המרכולים. אולי שכחת, אם אתה מדבר על סטטוס קוו, אז הסטטוס קוו בתחילת הקדנציה הזו היה שיש בתי קפה ומרכולים פתוחים. וכשאנחנו

רצינו והצבענו פה על שמירת הסטטוס קוו, ולא רק על השמירה שלו, אלא אפילו על ההגבלה בחוק העזר של פתיחה של מרכולים ובתי קפה ופיצוציות לפי מפתח, אז אתה התנגדת, בניגוד להסכם הקואליציוני,

עו"ד יעקב שטרן: זה לא מדויק,

מר רן קוניק: שאומר שצריך לשמור על הסטטוס קוו. אני רק מזכיר לך. ... נכון, וגם עתרתם.

עו"ד יעקב שטרן: לא, זו פרשנות. כי לא ... שזה פתוח. בפועל היה סגור.

מר רן קוניק: הסטטוס קוו בגבעתיים, לא, יעקב. בוא נדייק. הסטטוס קוו בגבעתיים, כמו שיש סטטוס קוו בחיפה, שיש תחבורה ציבורית, וזה בסדר.

דובר: אתה הפרת סטטוס קוו.

מר רן קוניק: לא, הפרת את ההסכם הקואליציוני. היית אמור להצביע בעד. לא היית אמור להתנגד לזה. אז תמיד יש חופש הצבעה. טוב, יעקב, אני עונה. אנחנו לא בויכוח. אני רוצה להזכיר עוד נקודה שלא הועלתה פה, אבל אני אומר לך מידיעה אישית שיש ציבור מסורתי, הורים וגם סבים וסבתות, שכן רוצים. חילוניים מסורתיים, לאו דווקא דתיים, שהילדים שלהם כבר לא מסורתיים כמוהם. לצערנו הרב. והם נאלצים, אותו ציבור שלא רוצה להסיע את הילדים ולא רוצה להתניע את האוטו ביום שישי וביום שבת להסיע את הילדים, הם נאלצים לחלל את השבת מבחינתם בזה שהם נאלצים להסיע את הילדים שלהם. אז יש לדברים האלה גם צד שני. שלפחות אנשים שמבוגרים ולא רוצים להשתמש ברכב הפרטי שלהם, יוכלו כרגע לא להשתמש בו. וכפי שגם אמר יזהר, גם ההיבט הבטיחותי הוא מאוד חשוב בכל נושא הקורקינטים וכו'.

סטטוס קוו אמרנו, עוד פעם. אני אמרתי את זה גם במספר הזדמנויות לאחרונה. יש פה קצת, אני לא רוצה להשתמש במילה צביעות, אבל אני לא מצליח להבין איך בחיפה,

למשל, יש סטטוס קוו של תחבורה ציבורית עשרות שנים וזה עובר בסדר מבחינת חילול השבת. ואיך דברים מסוימים אחרים, שלטעמי אין בינם לבין מיניבוס שנוסע שום הבדל, שהם מתקיימים בפרהסיה ובחסות ובמימון ממשלתי ועירוני. משחקי כדורגל, תיאטראות, הצגות, קולנוע בשעות הבוקר, קניונים, כל מיני דברים כאלו ועוד מתקנים עירוניים. מתקני ספורט, מתקני לא יודע מה. לונה פארק. אני מסכם. אני רק אומר. שאני לא מצליח להבין למה זה כן וזה לא, וזה מותר וזה אסור. ופה יש גוי של שבת, ופה ההוא מדליק את האור, ופה הוא נהג. אז אם יהיה נהג למיניבוס שיהיה גוי, אז זה בסדר?

עו"ד יעקב שטרן: לא.

מר רן קוניק: גם לא? אז אני לא יודע. לכן מה שקורה פה, בגלל אוזלת ידה של הממשלה, בגלל שלא מסוגלים שם למעלה בכנסת, בממשלה, להתאים את הסטטוס קוו, לייצר איזשהי מציאות שהיא מצד אחד לא תפגע בשבת ולא תפגע ברגשות הציבור הדתי אבל כן תאפשר את כל מה שאמרנו פה, כן תאפשר לציבור באמת, כמו שאור-לי אמרה, לעשות את השבת שלו בחירות. אף אחד פה לא רוצה לפגוע בשבת, אתה יודע את זה. אני חושב שגבעתיים הוכיחה בשנים האחרונות, לא קשור להרכב הקואליציה, אלא דווקא לחלוקת התקציבים גם, ולהרבה דברים אחרים, שבטח אף אחד לא מחפש פה לפגוע בציבור הדתי. נהפוך הוא. התקציבים גדלו. ומשפצים בתי כנסת. אתם נציגים של הציבור הדתי. ואתם עושים את תפקידכם. רובנו או כולנו פה נציגים של ציבור חילוני. כמו שלכם יש ציבור שאתם צריכים לשרת אותו, גם אנחנו משרתים את הציבור החילוני וגם המסורתי. אני אומר לך שרוב שומרי השבת בגבעתיים, או תקרא לזה, רוב מה שנקרא הציבור הדתי, זה הפוך בעצם, הרוב זה ציבור מסורתי שלא מקפיד בהכרח על שמירת השבת. יכול להיות שהוא נגד, ברמת העיקרון. אבל הוא לא שמר שבת כהלכתה. אנחנו גרים בעיר שהיא מאוד דומה לתל אביב, ולכן החיבור, לא נגררים.

גב' טלי ארגמן: מאוד דומה לתל אביב?

מר רן קוניק: מאוד דומה לתל אביב. אנחנו לא תל אביב. אנחנו מאוד דומים, אנחנו לא נגררים. אנחנו חלק ממטרופולין שעושה מיזם משותף וכפי שאמרתי, ובזה אני מסיים. העניין פה הוא לא לעשות דווקא ולא לעשות בכוונה ולא לייצר משהו שאין בו צורך. הפיתרון, ואמרתי את זה, והם יכולים להגיד מה שהם רוצים, זה לא העניין, לא מעניין. מה שצריך פה זה למלא צורך. אם מוניות השירות, ברגע שיתחילו לפעול, ימלאו את הצורך, ככה גם מוסכם בין הרשויות, אז נפתרה הבעיה. חבל שלא קיבלנו את זה קודם, זו גם אחת הבעיות. בגלל שהממשלה לא קמה. זה כנראה יקרה בקרוב, ובמידה וזה יענה על הצורך, כי מדובר על שלושה קווים ועל תוואי שהוא יותר מכיל ויותר מקיף, אף אחד לא יזרוק כסף לפח ואף אחד לא יעשה דווקא. אנחנו לא בענייני דווקא, אנחנו בענייני צורך. וזה צורך אמיתי. כי זאת רשת של קווים וזה מביא אנשים למספר מקומות ולא איזה שאטל שבא פעם בשעתיים ומסיע לים. ולכן נבחן את זה לאורך זמן. כפי שאלי אמר, נראה גם איך זה עובד ונראה מה עם מוניות השירות, וזה העניין. אני מודה לכל מי שדיבר. אנחנו עכשיו נצביע. מי בעד אישור הצטרפותנו למיזם? מי נגד? אוקיי. אז יעקב, מושיק וטלי נגד. כל השאר בעד. תודה רבה.

הצבעה: 13 בעד: רן קוניק, אור-לי ניב, יזהר אופלסקה, אלי הולצמן, אביעד מנשה, קארין אינס, סיון גולדברג, איתמר אביבי, אלעד רוזגוביץ, ויוי וולפסון, גלית לנדסהוט, ניר קורן, אורי

קרמן.

3 נגד: טלי ארגמן, מושיק גולדשטיין, יעקב שטרן.

החלטה: אושרה הפעלת מערך תחבורה מטרופוליני בסופי שבוע בשיתוף עם עיריית תל אביב, עד לסכום של 300 אשח בשנה, ברוב קולות.

5. אישור תב"רים.

מר רן קוניק: אנחנו עוברים לסעיף האחרון, לתב"רים. יש לנו פה שלושה, ארבעה תב"רים. אחד מהם זה ה-300,000. בבקשה, איילת, עוזרת המנכ"ל.

עו"ד ורו"ח איילת חיים: טוב, יש לנו היום שלושה תב"רים. הצטיידות ומחשוב ממפעל הפיס. הסכום הכולל 1,110,000 שקלים, כאשר 3,904 שקלים זה מקרנות רשות. ממפעל הפיס – 937,184 שקלים ומבתי הספר 168,912 שקלים. התב"ר השני זה הגדלת תב"ר 5027, שיפוצים ובטיחות במוסדות העירייה. מדובר בסכום כולל של 100,000 שקלים, כאשר כל ה-100,000 שקלים מקרנות רשות. התב"ר השלישי זה הגדלת תב"ר 435, סקר נכסים. סכום כולל של 350,000 שקלים, כולו מקרנות רשות. סך הכל שלושת התב"רים זה 1,560,000 שקלים. כאשר קרנות רשות 453,904 שקלים, ממפעל הפיס 937,184 שקלים ובתי ספר 168,912 שקלים.

מר רן קוניק: אוקיי. יש הערות? אתה רוצה להפריד?

עו"ד יעקב שטרן: לא, אני רק שואל אם יש פה הצבעה, על הכסף, על הפרויקט.

מר רן קוניק: כן, בתב"רים רשום. אה, לא, לא, סליחה. טעות שלי. זה היה חלק, זה לא

תב"ר, זה היה חלק מסעיף 4. טעות שלי. מי בעד אישור התב"רים? כולם בעד.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: התב"רים אושרו, פה אחד.

מר רן קוניק: אני אסיים בזה שאני אודה לאור-לי ולעמותת קהילתיים ולאגף הנכסים ולכ למי שקשור, שרון כמובן המנכ"ל ומי שפה מאגף הנכסים והגזברות והמנכ"ל והסמנכ"ל, על זה ששיפצו לנו יפה את האולם פה. זה עוד לא גמור. הדלתות הן זמניות. יהיו דלתות מזכוכית, אבל שאפו, יש אווירה הרבה יותר נעימה וכל הכבוד. תודה רבה לכולכם.

שולי ברוך בר-דוד

מרכזת ישיבות המועצה

רן קוניק

ראש העירייה

קובץ החלטות

1. אישור המועצה למינוי עו"ד יורם פומרנץ כמ"מ יו"ר ועדת מל"ח.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מינוי עו"ד יורם פומרנץ כמ"מ נוסף ליו"ר ועדת מל"ח אושר,

פה אחד.

2. אישור המועצה לשינוי מורשה חתימה בחשבון הורים וחשבון ביה"ס, בבית ספר "שמעון בן צבי".

הצבעה: פה אחד.

החלטה: אושר שינוי מורשה חתימה בחשבון הורים וחשבון ביה"ס

בביה"ס "שמעון בן צבי", פה אחד.

גב' שלומית דובדבני, סגנית מנהלת בית הספר, ת.ז.

22824924, תיכנס כמורשת חתימה במקום גב' אביבה

כפרי, ת.ז. 072410848, ובנוסף לגב' אלה ספיר גונן,

מנהלת בית הספר, ת.ז. 56823719.

3. אישור המועצה להארכת מינוי עו"ד איילת נבו ועו"ד טליה חדד כחברות בדירקטוריון תאגיד מי גבעתיים.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: אושרה הארכת מינוי עוד איילת נבו ועו"ד טליה חדד כחברות בדירקטוריון תאגיד מי גבעתיים, פה אחד.

4. אישור המועצה להפעלת מערך תחבורה מטרופוליני בסופי שבוע בשיתוף עם עיריית תל-אביב, עד לסכום של 300 אש"ח בשנה. כתב ההתחייבות יחתם בין שתי הרשויות.

הצבעה: 13 בעד: רן קוניק, אור-לי ניב, יזהר אופלסקה, אלי הולצמן, אביעד מנשה, קארין אינס, סיון גולדברג, איתמר אביבי, אלעד רוזגוביץ, ויוי וולפסון, גלית לנדסהוט, ניר קורן, אורי קרמן.

3 נגד: טלי ארגמן, מושיק גולדשטיין, יעקב שטרן.

החלטה: אושרה הפעלת מערך תחבורה מטרופוליני בסופי שבוע בשיתוף עם עיריית תל אביב, עד לסכום של 300 אשח בשנה, ברוב קולות.

5. אישור תב"רים.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: התב"רים אושרו, פה אחד.